

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Sa/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200049
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Malichová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1018200049.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Blankou Malichovou, v právnej veci žalobcu: V. V. M i k u š, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom, B. 2, XXX XX Z. proti žalovanému: Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne, ul. 29. augusta č. 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. novembra 2017 o zvýšení starobného dôchodku takto

rozhodol:

- I. Žalobu z a m i e t a
- II. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Administratívne konanie

1. Žalobca si uplatnil nárok na zvýšenie sumy starobného dôchodku neformálnou žiadosťou označenou ako predžalobná upomienka zo dňa 23.07.2017, keď požiadal o prepočet právoplatným rozhodnutím zo dňa 08. júla 2014 priznaného starobného dôchodku (ďalej aj „SD“) od 27.09.2010, ktorý považoval za zle vypočítaný z dôvodu nesprávneho krátenia jeho výšky o nesprávnu sumu príspevku za službu (považovaného za výsluhový dôchodok) podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Správne mal byť podľa neho starobný dôchodok krátený v sume príspevku za službu v čase priznania výsluhovej dávky, t.j. k 01.09.1991 a nie k 27.09.2010. Poznamenal, že takýmto postupom Sociálnej poisťovne sa cíti byť poškodený a tiež že jej výpočet nie je ani v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č.128), ani v súlade s právnym názorom vyjadreným v judikatúre Najvyššieho súdu SR. Žalobcovi bola pre nárok a výšku príspevku za službu priznaného dňom 01.09.1991 zhodnotená doba služobného pomeru v trvaní 18 rokov a 152 dní podľa § 98 zák. č. 334/1991 Zb. o služobnom pomere policajtov zaradených vo Federálnom policajnom zbore a v Zbore hradnej polície, považovaného podľa zák. č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov od 01.07.2002 za výsluhový dôchodok. Uvedené vyplýva aj potvrdenia Ministerstva vnútra SR č. SPOU-OSZ-4160-23/2017-VZ zo dňa 10.02.2017.

2. Prvostupňové administratívne rozhodnutie

2. Sociálna poisťovňa - ústredie (ďalej iba „žalovaná“) rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. septembra 2017 zamietla žiadosť žalobcu zo dňa 23.07.2017 o zvýšenie sumy starobného dôchodku podľa ust. § 66 a § 112 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení (ďalej len „ZSP“). Rozhodnutie odôvodnila tým, že poistenec má sumu starobného dôchodku určenú v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a v súlade s právnym názorom NS SR a k tomu poukázala na konkrétne rozhodnutia uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a súdov SR pod č. 5/2011, 7/2011 a 6/2013, č. 83/2013 ako aj rozhodnutie sp.zn. 1/So/34/2014 zo dňa 24.02.2015, v ktorom Najvyšší súd SR s poukazom na čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 okrem iného uviedol, že je možné starobný dôchodok iba krátiť, a to najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku/príspevku za službu. K uvedenému žalovaná doplnila, že právnym názorom NS SR nie je určené krátenie starobného dôchodku

o sumu príspevku za službu určenú k dátumu priznania tohto príspevku a preto žalovaná správne sumu starobného dôchodku krátila o sumu výsluhového príspevku ku dňu priznania starobného dôchodku, t.j. k 27.09.2010. V odôvodnení ďalej okrem iného uviedla, že postup žalovanej je v súlade s ust. § 66 a § 112 ZSP, keďže nebolo zistené, že žalobcovi sa priznal starobný dôchodok v nižšej sume ako mu v zmysle platných právnych predpisov patrí a preto mu bola žiadosť zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Druhostupňové administratívne rozhodnutie

3. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 20. novembra 2017 o odvolaní žalobcu rozhodol tak, že toto zamietol v celom rozsahu a prvostupňové rozhodnutie z dôvodu správnosti postupu Sociálnej poisťovne - ústredie, potvrdil. Námiety žalobcu k nesprávnemu výpočtu sumy starobného dôchodku nesprávnym krátením sumy výsluhovej dávky a k nesprávnemu výkladu čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 vyhodnotil ako nedôvodné a poukázal na judikatúru NS SR, napr. rozhodnutie uverejnené v čiastke 5/2011 v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR, podľa ktorého od dovŕšenia dôchodkového veku výsluhový dôchodok plní funkciu starobného dôchodku. Žalovaný k tomu uviedol, že rovnaký právny názor vyslovil Najvyšší súd SR aj v ďalších rozsudkoch, napr. v rozsudku sp.zn. 1So/34/2014 zo dňa 24.02.2015, v ktorom uviedol, že starobný dôchodok sa kráti najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku (príspevku za službu). Žiadny z cit. rozsudkov NS SR neuvádza, že pri tomto krátení starobného dôchodku sa má prihliadať na sumu výsluhového dôchodku vo výške určenej ku dňu jeho priznania. Žalovaný poukázal na nedôvodnosť námietky žalobcu, keďže v zmysle § 66 ods. 1 ZSP sa suma starobného dôchodku určuje ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, tzn. výpočet starobného dôchodku je ku dňu 27.09.2010, aj s krátením sumy výsluhového dôchodku k tomuto dňu. Žalovaný ďalej uviedol, že ku dňu priznania príspevku za službu (01.09.1991), ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok, žalobcovi nevznikol nárok na starobný dôchodok, nebolo teda možné ani určiť sumu starobného dôchodku, tzn. ani krátiť o sumu priznanej výsluhovej dávky. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobcovi bola určená suma starobného dôchodku v súlade s cit. ust. ZSP a postup Sociálnej poisťovne bol správny a žalobcov nárok na zvýšenie starobného dôchodku bol posúdený správne a zákonne.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

4. Žalobca dňa 15.01.2018 doručil tunajšiemu správne súdu správnu žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 20.11.2017 o zamietnutí jeho odvolania vo veci zamietnutia jeho žiadosti zo dňa 23.07.2017 o zvýšenie starobného dôchodku prvostupňovým rozhodnutím zo dňa 11. 09. 2017, žiadal zrušenie oboch rozhodnutí a vrátenie veci na ďalšie konanie. Namietal, že bol napadnutým rozhodnutím v zmysle čl. 39 ods. 1 Ústavy SR ukrátený na svojich právach na primerané hmotné zabezpečenie v starobe, pretože mu Sociálna poisťovňa nesprávne určila sumu starobného dôchodku tým, že mu nesprávne krátila vypočítanú teoretickú sumu starobného dôchodku o nesprávnu sumu výsluhového príspevku/dôchodku vo výške platnej ku dňu 27.09.2010, t.j. ku dňu priznania jeho nároku na starobný dôchodok, pretože správne mala byť krátená vo výške výsluhovej dávky, platnej ku dňu jej priznania dňa 01.09.1991, v sume 63,84 Eur mesačne. Žalobca pritom tvrdil, že takýto postup je v súlade s právnym názorom NS SR v judikáte č. 55/2011, ktorý uvádza, že sumu starobného dôchodku možno krátiť o sumu príspevku za službu, považovaného za výsluhový dôchodok a zámerom zákonodarcu v zák. č. 328/2002 Z. z. bolo zabezpečiť, aby pomerná výška výsluhového dôchodku bola vyššia, ako by bola hodnotená doba profesionálnej služby policajtov vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia.

6. Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 Sociálnou poisťovňou a poukázal na výklad cit. článku v judikáte R 55/2011, publikovanom v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 5/2011, podľa ktorého je možné starobný dôchodok zo všeobecného systému iba krátiť a to najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku (príspevku za službu považovaného za výsluhový dôchodok). K tomu podotkol, že v citovanom judikáte nie je uvedené, že to má byť suma teoretického výpočtu výsluhového dôchodku vykalkulovaného Sociálnou poisťovňou podľa zák.č. 461/2003 Z.z., nie je tam ani zmienka o teoretickom výpočte príspevku za službu a nie je tam ani slovo o krátení starobného dôchodku o sumu príspevku za službu, poberanú v čase priznávania starobného dôchodku. Ďalej uviedol, že valorizácia jeho príspevku za službu nebola zhodnotená v jeho mzde, neboli odvodené odvody sociálneho poistenia a preto nemôže byť zhodnotená v teoretickom výpočte príspevku za službu podľa zák.č. 461/2003 Z.z. ako mzda. Valorizáciu príspevku za službu má v sume 281,30 Eur, za dobu od jeho priznania, od 01.09.1991 do roku 2010, kedy mu bol starobný dôchodok priznaný. Žalobca namietal, že aplikácia rozhodnutia NS SR, R 83/2013 na určenie jeho starobného dôchodku je nesprávna a nesúvisiaca. V judikovanom prípade ide o priznanie riadneho výsluhového dôchodku podľa zák.č. 328/2002 Z.z., ktorý má obdobný výpočet (aj vyšší), ako teoretický výpočet výsluhového dôchodku podľa

zák.č. 461/2003 Z.z. sociálnom poistení. V jeho prípade ide o príspevok za službu, určený za iných podmienok výpočtu a tento mu bol 18 rokov valorizovaný a len vďaka sume valorizácie dosiahol výšku (takmer) teoretického výpočtu uskutočneného Sociálnou poisťovňou podľa zák.č. 461/2003 Z.z., ku dňu priznania starobného dôchodku. Vzhľadom na uvedené, pre nesprávne právne posúdenie veci, nedostačujúce zistenie skutkového stavu pre riadne posúdenie veci a pre rozpor s čl. 33 až 35 Dohovoru č. 128 považoval napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie za nesprávne a nezákonné, a preto ich žiadal zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

9. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k žalobe, žalobca zopakoval žalobné dôvody, pričom uviedol, že vyjadrenia Sociálnej poisťovne - ústredie sú iba formálne, skrýva za ne svoje chybné rozhodnutia, postupy, písomne vyjadrenia a opakovane a cielene, z uceleného kontextu právneho názoru NS SR vyjadreného v judikáte R 55/2011, vytrháva text. Zdôraznil, že nenamieta spôsob výpočtu výšky starobného dôchodku zhodnotením dôb poistenia zo sociálneho (všeobecného) poistenia a z osobitného systému sociálneho zabezpečenia/poistenia, výhrady, ako uviedol, má k jednostrannému postupu Sociálnej poisťovne k určeniu výšky príspevku za službu pre krátenie starobného dôchodku. K tomu dodal, že žalovanú nezaujíma skutočnosť valorizácie príspevku za službu od roku 1991 do dňa priznania nároku na starobný dôchodok, neberie do úvahy že výkon služby policajta ukončil v roku 1991. Konštatoval, že určenie výšky príspevku za službu podľa ust. § 98 zák.č. 334/1991 Zb. je rozdielne od spôsobu stanovenia výšky výsluhového dôchodku podľa zák.č. 328/2002 Z.z. a zák.č. 461/2003 Z.z. a k tomu sa odvolal na judikát R 55/2011, ktorý neobsahuje tvrdenie žalovanej (vyvodené z kontextu), že sa má vypočítaný starobný dôchodok krátiť o sumu príspevku za službu, vyplácanú ku dňu priznania starobného dôchodku. Žalobca tvrdil, že je diskriminovaný a jeho ústavné práva sú porušené aj z dôvodu, že žalovaná zaradila aj valorizáciu príspevku za službu za súčasť jeho mzdy. Vzhľadom k uvedenému zotrval na zrušení napadnutých rozhodnutí žalovaného a aj Sociálnej poisťovne - ústredie a vrátení veci na ďalšie konanie.

Podstatné zhrnutie argumentov Sociálnej poisťovne vo vyjadrení

10. Sociálna poisťovňa - ústredie vo vyjadrení k žalobe zrekapitulovala priebeh administratívneho konania a k žalobným dôvodom uviedla, že sú neopodstatnené, keďže v konaní postupovala zákonne a správne, v súlade s ustálenou judikatúrou NS SR, ako sú judikáty R 55/2011, R 83/2013 publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR z roku 2011 a 2013, tiež s rozsudkom sp.zn. 1So/34/2014 zo dňa 24.02.2015, z ktorých vyplýva správnosť jej postupu, súladného s uvedeným právnym názorom NS SR, že v zmysle čl. 33 Dohovoru č. 128 je možné starobný dôchodok zo všeobecného systému krátiť a to najviac o sumu, ktorá neprevyšuje sumu výsluhového dôchodku (príspevku za službu považovaného za výsluhový dôchodok). Žalovaná uviedla, že ku dňu priznania príspevku za službu k 01.09.1991 žalobcovi nevznikol nárok na starobný dôchodok a teda nebolo možné určiť jeho sumu podľa zák.č. 461/2003 Z.z., tzn. ani krátiť k tomuto dňu vypočítaný starobný dôchodok o sumu príspevku za službu ku dňu 01.09.1991. Uzavrela, že pri výpočte sumy jeho starobného dôchodku postupovala podľa ust. § 66 zák.č. 461/2003 Z.z. a podľa Dohovoru, preto pre opätovné určenie sumy starobného dôchodku žalobcu nie je zákonný dôvod.

Posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

11. Správny súd preskúmal odvolanie žalobcu, rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie, vrátane postupu orgánu verejnej správy a to v celom rozsahu (§ 203 ods. 2 S.s.p.), ale aj nad rozsah žalobných dôvodov, keďže sa jedná o správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach, kedy správny súd nie je viazaný žalobnými bodmi v zmysle ust. § 203 ods. 2 S.s.p. a § 134 ods. 2 písm. d/ S.s.p., pričom dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne. V rámci súdneho prieskumu sa správny súd oboznámil s podaniami účastníkov konania, obsahom pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že žalobné námietky žalobcu uvádzané v správnej žalobe nie sú dôvodné a spochybňujúce vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, pretože rozhodnutie žalovaného je v súlade s platnými právnymi predpismi v preskúmvanej veci. Správny súd preto žalobu podľa ust. § 190 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 107 ods. 2 S.s.p. nakoľko nezistil žiaden z dôvodov v zmysle ust. § 107 ods. 1 písm. a/ až e/ S.s.p., pre ktoré by bolo nutné pojednávanie nariadiť. V súlade s ust. § 137 ods. 4 S.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu. Nakoľko sa verejného vyhlásenia rozsudku dňa 22.05.2019 nezúčastnili účastníci konania ani žiadna verejnosť, správny súd vyhlásil rozsudok v súlade s ust. § 137 ods. 3 druhá veta S.s.p., vyvesením skráteného písomného vyhotovenia bez odôvodnenia, na úradnej tabuli súdu.

15. Podľa § 2 ods. 1 zák.č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 2 ods. 2 S.s.p. každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

17. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p. správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ S.s.p. správne sudy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

10. Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu. Jeho úlohou je preskúmať ich rozhodnutia, či príslušné orgány verejnej správy pri riešení konkrétnych otázok, vymedzených žalobou, rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Úlohou súdu je posudzovať, či si orgán verejnej správy zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia je podmienená zákonnosťou postupu orgánu verejnej správy, predchádzajúceho vydaniu rozhodnutia (záver NS SR sp.zn. 2Sžo32/2014).

18. Podľa § 66 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., sa suma starobného dôchodku určí ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty;

19. Podľa § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., sa dávka prizná alebo sa zvýši odo dňa, od ktorého dávka alebo jej zvýšenie patrí, najviac tri roky spätne odo dňa zistenia, že sa dávka priznala alebo sa vyplácala v nižšej sume, ako patrí, alebo najviac tri roky spätne od uplatnenia nároku na dávku alebo nároku na jej zvýšenie, ak sa dodatočne zistí, že sa dávka a/ priznala v nižšej sume, ako patrí, b/ vypláca v nižšej sume, ako patrí, c/ odoprela neprávom alebo d/ priznala od neskoršieho dátumu, než od ktorého patrí.

20. Podľa § 98 ods. 1 zákona č. 334/1991 Zb. o služobnom pomere policajtov zaradených vo Federálnom policajnom zbore a v Zbore hradnej polície, príspevok za službu (ďalej len „príspevok“) patrí za podmienok ďalej uvedených policajtovi, ktorého služobný pomer sa skončil uvoľnením alebo prepustením z niektorého z dôvodov uvedených v § 16 ods. 1 písm. a/ až c/ a v ods. 2 písm. a/. 21. Podľa § 98 ods. 3 zákona č. 334/1991 Zb., príspevok nepatrí po dosiahnutí veku 60 rokov.

22. Podľa § 124 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov príspevky za službu, na ktoré vznikol nárok po 27. auguste 1991 podľa § 98 až § 101 zákona č.334/1991 Zb. o služobnom pomere policajtov zaradených vo Federálnom policajnom zbore a v Zbore hradnej polície v znení neskorších predpisov a tento nárok trvá ku dňu účinnosti tohto zákona, sa považujú za a/ výsluhové príspevky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, ak služobný pomer trval menej ako 15 rokov; nárok zaniká dosiahnutím 60 rokov veku, b/ výsluhové dôchodky podľa tohto zákona vo výške, v akej patrili ku dňu účinnosti tohto zákona, ak služobný pomer trval viac ako 15 rokov.

23. Z ust. § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov, ktorý vstúpil do účinnosti dňom 1. júla 2002 vyplýva, že tento zákon upravuje sociálne zabezpečenie policajtov a profesionálnych vojakov, ktoré tvorí nemocenské zabezpečenie, úrazové zabezpečenie, výsluhové zabezpečenie a služby sociálneho zabezpečenia. Príspevok za službu u žalobcu sa odo dňa 01.07.2002 považuje za výsluhový dôchodok, ktorý nie je obmedzený do 60 rokov veku ako bol podľa ust. § 98 ods. 3 zák. č. 334/1991 Zb.

24. Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č.128) uverejneného ako Oznámenie č. 416/1991 Zb., ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

25. Podľa čl. 39 Ústavy Slovenskej republiky, občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

26. Podľa judikovaného právneho názoru Najvyššieho súdu SR je primeraným také hmotné zabezpečenie, ktoré zodpovedá celej dĺžke poistenia bez ohľadu na to, či poistenie bolo získané v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia (ktorý sa vyčlenil zo všeobecného systému dôchodkového poistenia) alebo iba vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia.

25. Správny súd sa v rámci súdneho prieskumu oboznámil s podaniami účastníkov konania, s obsahom pripojeného administratívneho spisu najmä s napadnutými rozhodnutiami, neformálnou žiadosťou žalobcu o zvýšenie starobného dôchodku zo dňa 23.07.2017, právoplatným rozhodnutím zo dňa 08.07.2014 o priznaní starobného dôchodku žalobcovi od 27.09.2010, s odvolaním žalobcu, rozhodnutím Federálneho ministerstva vnútra, Praha č.j. 2D-4160/SZ-92 zo dňa 27.01.1992 o priznaní príspevku za službu od 01.09.1991 podľa § 98 ods. 1 a § 99 zák.č. 334/1991 Zb. o služobnom pomere policajtov zaradených vo Federálnom policajnom zbore a v Zbore hradnej polície, s rozhodnutím Ministerstva vnútra SR, Bratislava zo dňa 07.07.2010 č. SRLZ-SZ-VZ-00004160/2010 o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcovi od 01.07.2010 podľa § 68 ods. 1 písm. a/ zák.č. 328/2002 Z.z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov. Ďalej súd vychádzal z príslušnej rozhodovacej činnosti a judikatúry Najvyššieho súdu SR, a to rozsudku uverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 5/2011 pod č. 55, rozsudku sp. zn. 9 So 247/2015 zo dňa 25.10.2017, sp.zn. 9So/279/2015 z 31.01.2018 a sp.zn. 9So 57/2016 zo dňa 28.02.2018.

26. Z administratívneho spisu vyplýva, že žalobca neformálnou žiadosťou zo dňa 23.07.2017 požiadal o zvýšenie sumy starobného dôchodku odo dňa 27.09.2010, t.j. od priznania starobného dôchodku, keď požiadal o prepočet starobného dôchodku priznaného právoplatným rozhodnutím zo dňa 8. júla 2014, ktorý považoval podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 za nesprávne určený (vypočítaný), pretože jeho suma bola určená nesprávnym krátením o nesprávnu sumu príspevku za službu. Žalobca namietal a vyjadril presvedčenie, že Sociálna poisťovňa mala správne podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 krátiť vypočítanú teoretickú sumu starobného dôchodku najviac o výšku príspevku za službu ku dňu jeho priznania dňa 01.09.1991 a nie o výšku výsluhového dôchodku vyplácaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok dňa 27.09.2010, ako krátila žalovaná. Tento postup žalobca označil za nesprávne právne posúdenie a nedostatočne zistený skutkový stav veci, výsledkom ktorého bolo žalované rozhodnutie odvolacieho orgánu zo dňa 20. novembra 2017 vrátane prvostupňového rozhodnutia Sociálnej poisťovne-ústredie zo dňa 11. septembra 2017, ktoré sú predmetom tohto preskúmvacieho konania. V konaní nebol sporný výpočet sumy starobného dôchodku podľa zákona o sociálnom zabezpečení, či sociálnom poistení z hľadiska aplikovaných zákonných ustanovení, určeného rozhodného obdobia pre zistenie priemerného osobného mzdového bodu, či priemerného mesačného zárobku. Sporným bol postup krátenia sumy starobného dôchodku žalobcu, na ktorý mu vznikol nárok podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení/poistení, suma ktorá zodpovedala celému obdobiu jeho dôchodkového poistenia zárobkov, ktoré dosiahol počas výkonu služby v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia a tiež vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia. Namietaná bola správna aplikovateľnosť Dohovoru o starobných, invalidných a pozostalostných dávkach č. 128 v rámci právneho poriadku SR, resp. konkrétny spôsob jeho aplikácie na výpočet dôchodkovej dávky.

27. Sociálna poisťovňa-ústredie ako prvostupňový správny orgán priznala žalobcovi sumu starobného dôchodku vypočítanú podľa zák.č. 461/2003 Z.z. a Dohovoru č. 128 vo výške 465,40 Eur mesačne, lebo bola vyššia ako suma starobného dôchodku vypočítaná podľa zák.č. 100/1988 Zb. a Dohovoru č. 128 vo výške 158,10 Eur mesačne. Nárok na starobný dôchodok podľa zák.č. 461/2003 Z.z. vzniká dňom splnenia podmienok ustanovených zákonom (§ 65 ods. 1 ZSP), žalobca dovŕšil dôchodkový vek a bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a teda nárok na starobný dôchodok mu vznikol dňom 27.09.2010. Suma starobného dôchodku sa určí (vypočíta) podľa ust. § 66 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia získaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Z uvedeného ust. ZSP vyplýva, že pre určenie a vypočítanie sumy starobného dôchodku je rozhodným skutkový stav (t.j. údaj o výške dávky) ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok. Vypočítaná teoretická suma starobného dôchodku podľa cit. ustanovenia sa následne žalobcovi zníži (kráti) podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128, a to najviac o sumu výsluhovej dávky vo výške vyplácanej ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok. S uvedenou teóriou sa v rozsudku sp.zn. 9So 57/2016 zo dňa 28.02.2018 vysporiadal aj Najvyšší súd SR, ktorý uviedol: „ Z čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 vyplýva, že teoretickú sumu starobného dôchodku možno krátiť najviac o výšku výsluhového príspevku (dôchodku) vyplácaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok.“

28. Žalobca je poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia SR, ktorá od dovŕšenia dôchodkového veku plní funkciu starobného dôchodku a na určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z.z., mu bola započítaná doba služby a osobné vymeriavacie

základy mu už boli zohľadnené v dávke z osobitného systému sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov, pričom suma starobného dôchodku sa mu zníži podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o sumu, ktorá nepresahuje výšku výsluhového dôchodku ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok.

29. Výkladom zákonných ustanovení, týkajúcich sa započítania doby profesionálnej služby u príslušníkov ozbrojených zborov sa pre účely zistenia obdobia dôchodkového poistenia pre možnosť vzniku nároku na starobný dôchodok podľa všeobecných predpisov o sociálnom zabezpečení a pre určenie jeho výšky v spojení s článkom 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a v súlade s Ústavou Slovenskej republiky zaoberal opakovane vo svojej rozhodovacej činnosti aj NS SR. Výsledkom bolo zverejnenie jeho rozhodnutia pod č. 55 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 5/2011, v ktorom bola riešená rovnaká právna problematika ako v prejednávanej veci. V závere rozhodnutia uviedol, že suma starobného dôchodku možno krátiť najviac o sumu príspevku za službu, považovaného za výsluhový dôchodok (vzťahuje sa aj na výsluhový dôchodok ako dávku výsluhového zabezpečenia). Námietky žalobcu súd teda považuje za nedôvodné, pretože žalobca vyvodzuje nesprávne závery z rozhodnutia NS SR (R 55/2011), na ktoré sa na podporu svojej námietky odvoláva v žalobe. Z citovaného rozsudku NS SR nevyplýva, že ide o dve rôzne výsluhové dávky, ako príspevok za službu a výsluhový dôchodok, z čoho žalobca nesprávne vyvodzuje svoju námietku, že dávka s označením príspevok za službu, priznaná mu dňa 01.09.1991 má byť v tejto výške predmetom krátenia sumy starobného dôchodku podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a nie výsluhový dôchodok, lebo tento mu nebol priznaný. Ide o výsluhovú dávku, ktorá sa vypláca ako jedna dávka, priznaná ako príspevok za službu a zákonom č. 328/2002 Z.z. sa od účinnosti zákona považuje za výsluhový dôchodok a táto istá dávka sa zákonne valorizovala odo dňa jej priznania do dňa vzniku nároku na starobný dôchodok. Stále, aj spolu s valorizáciou, ide o jednu výsluhovú dávku považovanú za výsluhový dôchodok. Valorizácia sa od dávky sa nedá oddeliť, bez dávky by valorizácia neprebehla, v podstate ide o istinu (dávku) a príslušenstvo (valorizácia je obdoba úroku) v právnom zmysle a požiadavka žalobcu, aby mu bola krátená suma dávky bez valorizácie, je v rozpore so zákonom. K tejto dávke sa vo svojom ďalšom rozsudku sp.zn. 9So 57/2016 zo dňa 28.02.2018 tiež vyjadril Najvyšší súd SR a uviedol aj o akú výšku výsluhovej dávky pri krátení teoretickej vypočítanej sumy starobného dôchodku podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ide, a teda že najviac možno krátiť o výšku výsluhového príspevku (dôchodku) vyplácaného ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok.

30. NS SR v rozsudku sp.zn. 9So 57/2016 zo dňa 28.2.2018 skonštatoval: „zákonodarca doteraz na vykonanie čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 osobitnou úpravou nestanovil možnosť a postup krátenia starobného dôchodku v prípade jeho súbehu s výsluhovým dôchodkom z osobitného systému sociálneho zabezpečenia. Taktiež je však potrebné zdôrazniť aj to, že zákon č. 461/2003 Z.z. priamo v ustanoveniach § 60 ods. 2 a § 255 ods. 5 vylúčil možnosť započítania obdobia služby policajta získaného v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok (minimálne 15 rokov) do obdobia dôchodkového poistenia. Len výkladom relevantných predpisov spôsobom, ktorý najvyšší súd považuje za konformný s Ústavou SR, najvyšší súd vo viacerých svojich rozhodnutiach judikoval, že priznanie výsluhového dôchodku nevylučuje, aby obdobie výkonu služby profesionálneho vojaka (policajta a vojaka prípravnej služby) nebolo považované za obdobie dôchodkového poistenia podľa zákona o sociálnom poistení, ktoré je významné pre zistenie výšky dôchodku (napr. sp.zn.7So/138/2011) a že výsluhový dôchodok má od dovŕšenia dôchodkového veku podľa zákona č. 461/2003 Z.z. charakter dávky v starobe, ktorú má na mysli čl. 33 ods. 2 Dohovoru č.128. Súčasne je potrebné skonštatovať, že napriek už ustálenej judikatúre najvyššieho súdu ohľadom nároku poberateľov výsluhového dôchodku na starobný dôchodok, zákonodarca doteraz v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 legislatívne neupravil osobitný spôsob výpočtu a krátenia starobného dôchodku. Pri absencii takej úpravy (rovnako ako pri pretrvávajúcej absencii zohľadnenia doterajšej judikatúry zákonnou úpravou nároku poberateľov výsluhových dôchodkov na zohľadnenie obdobia služby zakladajúcej nárok na výsluhový dôchodok aj na účely nároku a výšky starobného dôchodku,) je potom úlohou súdu vysporiadať sa s touto „dierou v zákone“ tak, aby bolo zachované ústavou garantované právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.“

31. Z uvedeného vyplýva jednoznačný právny záver, že na účely stanovenia výšky starobného dôchodku je nielen potrebné do doby dôchodkového poistenia započítať aj doby, hodnotené pre účely priznania výsluhovej dávky (ktorá plní funkciu zabezpečenia v starobe) ale aj po takomto stanovení výšky starobného dôchodku možno jeho sumu krátiť podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 najviac o sumu výsluhovej dávky, t.j. výsluhového dôchodku žalobcu vo výške vyplácanej ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok. Vychádzajúc z už z uvedeného preto žalovaný, vrátane prvostupňového orgánu,

správne pristúpil ku kráteniu vypočítaného starobného dôchodku žalobcu postupom jeho zníženia (krátenia) podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 najviac o sumu výsluhového dôchodku vyplácaného žalobcovi vo výške ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok dňa 27.09.2010 tak, ako je to konkretizované v odôvodnení právoplatného rozhodnutia zo dňa 8. júla 2014 o priznaní starobného dôchodku žalobcovi. Z tejto správne a zákonne určenej sumy starobného dôchodku vychádzali aj žalobou napadnuté rozhodnutia a preto nevznikol dôvod na prepočet (zvýšenie) sumy starobného dôchodku žalobcu. Žalovaný postupoval správne a zákonne a dostatočne zistil skutkový stav veci, a tiež správne právne posúdil aj krátenie sumy starobného dôchodku podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 v súlade s aktuálnou judikatúrou NS SR.

32. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj predchádzajúceho rozhodnutia prvostupňového orgánu, ako aj postupu orgánov verejnej správy z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v súlade so zákonom, a preto žalobu ako nedôvodnú, s poukazom na ust. § 190 S.s.p. zamietol.

33. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 S.s.p., podľa ktorého správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech. Keďže žalobca v konaní nebol úspešný, správny súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 S.s.p.).

Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu. (§ 438 ods. 1 S.s.p.) Prípadne podaná kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu (§ 443 ods. 1 S.s.p.). Podáva sa krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Lehota na podanie kasačnej sťažnosti je zachovaná, ak počas nej bola kasačná sťažnosť podaná na kasačnom súde (§ 444 S.s.p.).

V kasačnej sťažnosti sa musí popri všeobecných náležitostiach (z kasačnej sťažnosti musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísaná a datovaná; kasačnú sťažnosť treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) označiť napádané rozhodnutie, údaj, kedy napádané rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností tak, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (§ 445 ods. 1 S.s.p.).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a/ na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c/ účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e/ vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd, f/ nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g/ rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h/ sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i/ nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j/ podanie bolo nezákonne odmietnuté. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom. (§ 440 S.s.p.).